

[Lone Dybkjær]

flytte derud, hvis de ikke har tillid til, hvad vi i øvrigt foretager os på det kollektive område. Derved kan vi få nogle udviklinger i samfundet, som vi set ud fra andre synsvinkler ikke er interesserede i. Det, vi gerne ser, er altså, at man får tilrettelagt det på en sådan måde, at folk kan handle og disponere i tillid til, at der er en kollektiv trafik, og at vi får det så langsigtet, at det er muligt at foretage planlægning.

Det, man vel kan sige i øjeblikket – det kan man sige om meget af den lovgivning, vi gennemfører, men det gælder altså også om dette her – er, at der savnes langsigtethed. Jeg synes også, der savnes – bortset fra i de koncentrerede byområder – tillid til, at man kan disponere ud fra, at den kollektive trafik, der måske findes, også er der om nogle år, eller at den kollektive trafik, der måske trods alt er lovet, nu rent faktisk også kommer, fordi man jo kan være nervøs for, at alle disse mere snævre økonomiske betragtninger, som jo også fra en række partier er blevet bragt ind her i dag, til syvende og sidst vil komme til at gøre sig gældende, når man skal prioritere.

Så skal jeg i øvrigt sige, at vi er enige med ministeren i, at det er nødvendigt med nogle materielinvesteringer. Vi mener, det er en ret forsigtig vurdering, ministeren har givet, når han omtaler DSBs skøn over blot 15 pct.s forøgelse af passagertallet. Vi er i øvrigt også enige med ministeren i, at der må ske en udvidelse på nogle af de anlæg, og vi kan her bekræfte interessen for de af ministeren konkret nævnte anlæg.

Dernæst vil jeg lige komme med et par bemærkninger, inden jeg går over til nogle kommentarer til de enkelte ordførere, angående det fælles takstsystem. Det er trist, hvis der sker det, at man ligesom sidder og venter på hinanden, fordi man regner med i en almindelig forhandlingsposition, at hvis man ikke viser den store interesse, får man tingene billigere. Det kan være udmærket at gøre det i en periode, men på den anden side er det uacceptabelt, hvis det ligesom kommer til at fortsætte. Man kunne derfor godt spørge, om det er muligt på en eller anden måde at tage nogle måske mere uformelle initiativer, også selv om der er fastlagt en bestemt procedure for, hvordan man angriber disse fælles takstsystemer. Men tak igen til ministeren for de positive bemærkninger!

Så vil jeg godt sige til venstre og de konservative, som ligesom også fru Margrete Auken har været inde på, at det er interessant, at man ikke kan få en mere konstruktiv diskussion om den kollektive trafik, men absolut, hvis man rejser det spørgsmål, skal diskutere i det væsentlige privatbilismen: vi mener ikke, at man ikke også skal diskutere privatbilismen, men det, der er ønskeligt, er at få en lidt dyberegående diskussion om, hvordan vi kan tilrettelægge det kollektive system – i en fornuftig balance med privatbilismen naturligvis, men sådan at man også får en diskussion om, hvad det er for samfundsgrupper, man kommer til at tilgodese. Hr. Grove nævnte denne arbejdsmand, som det endte med at gå så meget ud over, men det er jo alligevel en ret snæver betragtning vedrørende hele problemet om, hvem det er, der skal benytte og have gavn af den kollektive trafik, og hvem det er, der kan benytte og have gavn af privatbilismen. Det er den konstruktive diskussion, også sådan lidt mere fantasipræget, som – jeg tror, det var fru Margrete Auken, der sagde det – jeg synes kan være nyttig, og det kommer altså ikke, hvis vi altid fastlåser os i spørgsmålet om vægtafgifter, benzinpriser og den slags ting.

Det er da klart, at når hr. Grove siger, at der skal være et fornuftigt samspil mellem den kollektive trafik og privatbilismen, så kan man ikke være uenig med ham, men det kan bare ikke foregå på et meget snævert økonomisk grundlag. Man er faktisk nødt til at tage de bredere sammenhænge, som man jo også får med, når man kigger på, hvem det er, der rent faktisk har mulighed for at benytte privatbilismen, og hvem der er tvunget til at benytte den kollektive trafik.

Jeg skal ikke gå mere ind på det, som fru Margrete Auken var inde på, men blot sige, at jeg er enig i, at det er mere fantasi, der skal til, sådan at vi kan få nogen nytænkning på dette område, og så skal jeg lade være med at kommentere så frygteligt meget fru Margrete Aukens opfattelse af gode ønsker eller fromme ønsker fra det radikale venstre. Det tror jeg fru Margrete Auken har lidt bedre forudsætninger for at diskutere, end jeg har, med den specielle baggrund, hun har i disse spørgsmål.

Så vil jeg godt til allersidst sige til hr. Kurt Hansen, som jo på et tidspunkt fik udpeget den nærmeste busstation, kan man vel sige,